

Finantsloven, og der ikke deri var fremkommet noget Forslag i saa Henseende, talte jeg igjen med Forskjellige, men jeg haabede, at Andragendet i alt Fald skulde blive foreslaaet henvist til Ministeren, og dersom dette vilde have ført omtrent til det Samme, kunde jeg dermed fuldstændig have slaaet mig tilsaals. Der vilde imidlertid ved en Henviisning af Andragendet til Ministeren gaa mindst et helt Aar hen, uden at disse Folk vilde faae noget Tillæg, og det gjælder her som altid, at naar man vil hjælpe, hjælper man dobbelt ved at hjælpe strax. Jeg forespurgte hos den høitæredede Finantsminister, om de Paagjældende ved Andragendets Henviisning til ham vilde kunne vente at faae noget Tilskud i det Finantsaar, der nu staar for, men den ærede Finantsminister mente ikke, at der kunde være Udsetelse dertil, idet han først maatte afvente, hvad Rigsdagen næste Gang vilde beslutte. Jeg er saaledes først efter lang Venten og efter Samtale med flere gaaet til at bringe dette Lovforslag frem, for om mulig derved strax at skaffe de Paagjældende den Hjælp, som Formanden i Finantsudvalget mener, man bør indrømme dem, og som han vilde være villig til at gjøre Sit for at skaffe dem paa anden Maade. Dette med Hensyn til Varfomheden. Naar man dernæst siger, at vi ikke vide, hvor Sagen ender, naar man først kommer ind derpaa, da kan dette ganske vist siges, men vi maa ogsaa alle vide, at det fuldstændig beror paa Thinget selv, hvorvidt det vil gaa. Det beror fuldstændig paa Thinget selv at sige Stop strax eller paa hvilketfomhelst senere Trin af Sagen; det er Thinget, som har Afgjørelsen i den Henseende, og det er ikke alene dette Thing, men ogsaa det andet Thing samt endelig Regeringen. Naar imidlertid et saadant Forslag passerer disse forskjellige Stadier, tror jeg, man kan være ganske rolig for de Følger, som kunne flyde deraf, thi der vil være Tilhøielighed og Villiekraft nok til at sige Stop, saasnart der skulde gaas videre end til det absolut Nødvendige. Jeg tror saaledes at have udtalt mig om det Væsentlige af, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) fremsførte. Jeg skal kun endnu udtale, at han havde Ret i, hvad

han sagde om Bevilling gennem Finantsloven, medens det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (S. M. Mørk) havde Ret i den Betragtning, han fremsatte derom. Det er ganske vist, at Pengene ikke kunne udgives, uden at de ere bevilgede paa Finantsloven, men det er ligesaa vist, at dette Lovforslag, forinden det gaar fra Folkethinget, foruden en Tillægsslov kan blive en Finantslov, og altsaa er der Intet i Veien fra denne Side; det er denne Fremgangsmaade, man maa bruge. Den ærede Formand for Finantsudvalget havde Ret i, at en saadan Sum ikke, dersom Finantsloven ikke kommer tilbage, vil kunne blive opført paa Finantsloven, og det er lige saa rigtigt, naar han yttrede, at det ikke var rigtigt at lade Finantsloven komme tilbage alene for denne Sags Skyld, men derimod er der ikke det Mindste i Veien for ogsaa at gjøre denne Lov til en Finantslov. — Naar det ærede Medlem, der sidder bag ved mig (Bønløkke), talte om den store Udstrækning, som Lovforslaget allerede havde faaet, skal jeg hertil bemærke, at det vil ses, at jeg ogsaa i saa Henseende har været varsom, thi de Medlemmer, som have talt for at forhøje Antallet af 25 i § 2, have naturligvis ikke undladt at gjøre, hvad de formaadede for at faae mig til strax at indsætte et høiere Antal end 25 i Forslaget, men jeg har for mit Vedkommende bestemt modsat mig at gaa høiere, fordi jeg, ifølge de Grunde, som jeg maatte erkjende for at være rigtige, og som vare anførte for at give nogle Assistenters omkring i Landet et saadant Tillæg, ikke kunde komme til det Resultat, at der var Trang til at give det til flere end til omtrent 25. Naar jeg dernæst nævnte nogle enkelte Byer, betyder dette naturligvis ikke det Sjævneste, thi Finantsministeren er jo slet ikke bunden til disse eller andre Byer, men naar jeg har nævnt Byerne, har det kun været for at forklare den Tanke, der laa til Grund for § 2, og for at forklare, hvorledes man har tænkt sig, at et indskrænket Antal udenfor Kjøbenhavn kunde have en besværligere Tjeneste end Assistenterne i Almindelighed have, hvorfor der billigtvis burde gives det et saadant Tillæg. Imidlertid har jeg som sagt for mit Vedkommende holdt fast paa, at man ikke burde gaa